

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети разширен състав)

25 септември 2018 година *

„Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Европейски парламент — Разходи, извършени от членовете на Парламента в рамките на техните надбавки — Отказ за предоставяне на достъп — Несъществуващи документи — Лични данни — Регламент (ЕО) № 45/2001 — Необходимост от предаване на данни — Конкретна и индивидуална проверка — Частичен достъп — Прекомерна административна тежест — Задължение за мотивиране“

По дела T-639/15—T-666/15 и T-94/16

Maria Psara, с местожителство в Атина (Гърция), за която се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело T-639/15,

Tina Kristan, с местожителство в Любляна (Словения), за която се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело T-640/15,

Tanja Malle, с местожителство във Виена (Австрия), за която се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело T-641/15,

Wojciech Cieśla, с местожителство във Варшава (Полша), за когото се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело T-642/15,

Staffan Dahllöf, за когото се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело T-643/15,

Delphine Reuter, за която се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело T-644/15,

České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s., установено в Прага (Чешка република), за което се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дела T-645/15 и T-654/15,

* Език на производството: английски.

Harry Karanikas, с местожителство в Каландри (Гърция), за когото се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело Т-646/15,

Crina Boros, за която се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дела Т-647/15 и Т-657/15,

Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica, установено в Рига (Латвия), за което се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дела Т-648/15, Т-663/15 и Т-665/15,

Balazs Toth, с местожителство в Будапеща (Унгария), за когото се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело Т-649/15,

Minna Knus-Galán, с местожителство в Хелзинки (Финландия), за която се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело Т-650/15,

Атанас Чобанов, с местожителство в Льо Плеси-Робенсон (Франция), за когото се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело Т-651/15,

Dirk Liedtke, с местожителство в Хамбург (Германия), за когото се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело Т-652/15,

Nils Mulvad, с местожителство в Рисков (Дания), за когото се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело Т-653/15,

Hugo van der Parre, с местожителство в Хуизен (Нидерландия), за когото се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело Т-655/15,

Guia Baggi, с местожителство във Флоренция (Италия), за която се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело Т-656/15,

Marcos García Rey, за когото се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело Т-658/15,

Mark Lee Hunter, за когото се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело T-659/15,

Kristof Clerix, с местожителство в Брюксел, за когото се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело T-660/15,

Rui Araujo, с местожителство в Лисабон (Португалия), за когото се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело T-661/15,

Anuška Delić, с местожителство в Любляна, за която се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело T-662/15,

Jacob Borg, с местожителство в Сейнт Джулианс (Малта), за когото се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело T-664/15,

Matilda Bačelić, с местожителство в Загреб (Хърватия), за която се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело T-666/15,

Gavin Sheridan, за когото се явяват N. Pirc Musar и R. Lemut Strle, avocats,

жалбоподател по дело T-94/16,

срещу

Европейски парламент, за който се явяват N. Görnitz, C. Burgos и M. Windisch, в качеството на представители,

ответник,

с предмет жалби с правно основание член 263 ДФЕС за отмяна на решения на Парламента A(2015) 8324 C, A(2015) 8463 C, A(2015) 8627 C, A(2015) 8682 C, A(2015) 8594 C, A(2015) 8551 C, A(2015) 8732 C, A(2015) 8681 C, A(2015) 8334 C, A(2015) 8327 C, A(2015) 8344 C от 14 септември 2015 г., A(2015) 8656 C, A(2015) 8678 C, A(2015) 8361 C, A(2015) 8663 C, A(2015) 8360 C, A(2015) 8486 C, A(2015) 8305 C от 15 септември 2015 г., A(2015) 8602 C, A(2015) 8554 C, A(2015) 8490 C, A(2015) 8659 C, A(2015) 8547 C, A(2015) 8552 C, A(2015) 8553 C, A(2015) 8661 C, A(2015) 8684 C, A(2015) 8672 C от 16 септември 2015 г. и A(2015) 13844 C от 14 януари 2016 г., с които Парламентът отхвърля на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) потвърдителните заявления на жалбоподателите за получаване на достъп до документи на Парламента, в които се съдържа информацията относно надбавките, получавани от неговите членове,

ОБЩИЯТ СЪД (пети разширен състав),

състоящ се от D. Gratsias, председател, I. Labucka (докладчик), A. Dittrich, I. Ulloa Rubio и P. G. Xuereb, съдии,

секретар: S. Spyropoulos, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 октомври 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Предмет на настоящите жалби са искания за отмяна на решения на Европейския парламент А(2015) 8324 С, А(2015) 8463 С, А(2015) 8627 С, А(2015) 8682 С, А(2015) 8594 С, А(2015) 8551 С, А(2015) 8732 С, А(2015) 8681 С, А(2015) 8334 С, А(2015) 8327 С, А(2015) 8344 С от 14 септември 2015 г., А(2015) 8656 С, А(2015) 8678 С, А(2015) 8361 С, А(2015) 8663 С, А(2015) 8360 С, А(2015) 8486 С, А(2015) 8305 С от 15 септември 2015 г., А(2015) 8602 С, А(2015) 8554 С, А(2015) 8490 С, А(2015) 8659 С, А(2015) 8547 С, А(2015) 8552 С, А(2015) 8553 С, А(2015) 8661 С, А(2015) 8684 С, А(2015) 8672 С от 16 септември 2015 г. и А(2015) 13844 С от 14 януари 2016 г., с които Парламентът отхвърля на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) потвърдителните заявления, подадени от жалбоподателите г-жа Maria Psara, г-жа Tina Kristan, г-жа Tanja Malle, г-н Wojciech Cieśla, г-н Staffan Dahllöf, г-жа Delphine Reuter, České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s., г-н Harry Karanikas, г-жа Crina Boros, Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica, г-н Balazs Toth, г-жа Minna Knus-Galán, г-н Атанас Чобанов, г-н Dirk Liedtke, г-н Nils Mulvad, г-н Hugo van der Parre, г-жа Guia Baggi, г-н Marcos García Rey, г-н Mark Lee Hunter, г-н Kristof Clerix, г-н Rui Araújo, г-жа Anuška Delić, г-н Jacob Borg, г-жа Matilda Bačelić и г-н Gavin Sheridan за получаване на достъп до документи на Парламента, в които се съдържа информация относно надбавките, получавани от неговите членове (наричани по-нататък „обжалваните решения“).

Обстоятелствата по спора

- 2 През юли 2015 г. по дела Т-639/15—Т-666/15 и през ноември 2015 г. по дело Т-94/16 всеки от жалбоподателите е подал до Парламента заявление за достъп до документи на основание Регламент № 1049/2001.
- 3 Тези заявления се отнасят до „копия на досиета, доклади и други релевантни документи, описващи подробно по какъв начин и кога евродепутатите“ на всяка държава членка „[са] изразходвали“ през различни периоди между юни 2011 г. и юли 2015 г. „надбавките си (пътни разноски, дневни надбавки и надбавки за общи разходи)“, документи, посочващи „размера на сумите, които са им [били] изплатени за разноски за парламентарни сътрудници“, и „справка за движението по банковите сметки на евродепутатите, които [са били] по-специално използвани за плащането на надбавки за общи разходи“ (наричани по-нататък „поисканите документи“).
- 4 Тези заявления се отнасят до членове на Парламента — кипърски по дело Т-639/15, словенски по дела Т-640/15 и Т-662/15, австрийски по дело Т-641/15, полски по дело Т-642/15, шведски по дело Т-643/15, люксембургски по дело Т-644/15, словашки по дело Т-645/15, гръцки по дело Т-646/15, от Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия по дело Т-647/15,

литовски по дело T-648/15, унгарски по дело T-649/15, финландски по дело T-650/15, български по дело T-651/15, германски по дело T-652/15, датски по дело T-653/15, чешки по дело T-654/15, нидерландски по дело T-655/15, италиански по дело T-656/15, румънски по дело T-657/15, испански по дело T-658/15, френски по дело T-659/15, белгийски по дело T-660/15, португалски по дело T-661/15, естонски по дело T-663/15, малтийски по дело T-664/15, латвийски по дело T-665/15, хърватски по дело T-666/15 и ирландски по дело T-94/16.

- 5 С писма от 20 юли 2015 г. по дела T-639/15—T-666/15 и от 25 ноември 2015 г. по дело T-94/16 генералният секретар на Парламента отхвърля заявленията на жалбоподателите за достъп до документи, от една страна, като се позовава на защитата на личните данни въз основа на изключението, предвидено в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001, и от друга страна, като твърди, че не разполага със справки за движението по банковите сметки на членовете на Парламента.
- 6 С писма от август 2015 г. по дела T-639/15—T-666/15 и от декември 2015 г. по дело T-94/16 всеки един от жалбоподателите подава до Парламента потвърдително заявление за достъп до поисканите документи.
- 7 С обжалваните решения Парламентът отхвърля тези заявления, от една страна, като твърди, че не разполага с някои от поисканите документи, и от друга страна, за останалата част, като се позовава на двете основания на изключението, предвидено в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 във връзка с член 8, буква б) от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13 том 30, стр. 142), и прекомерната административна тежест, която предполага обработването на тези заявления.

Производството и исканията на страните

- 8 Жалбоподателите подават настоящите жалби в секретариата на Общия съд на 13 ноември 2015 г. по дела T-639/15—T-666/15 и на 1 март 2016 г. по дело T-94/16.
- 9 Едновременно с подаването на писмените си защиты по дела T-639/15—T-666/15 и T-94/16 Парламентът иска от Общия съд да съедини дела T-639/15—T-666/15, впоследствие дела T-639/15—T-666/15 и T-94/16.
- 10 Жалбоподателите по дела T-639/15—T-666/15 уведомяват Общия съд, че не се противопоставят на съединяването на дела T-639/15—T-666/15, при условие обаче че дело T-662/15 бъде определено като главното дело.
- 11 На 17 март 2016 г. жалбоподателите по дела T-643/15, T-644/15, T-647/15, T-657/15—T-659/15 и T-94/16 подават искане за поверително третиране на някои от данните в жалбите им по отношение на обществеността и жалбоподателите по другите дела в случай на евентуално съединяване на делата.
- 12 В съответствие с исканията им жалбоподателите по дела T-643/15, T-644/15, T-647/15, T-657/15—T-659/15 и T-94/16 на същия ден представят неповерителен вариант на жалбите си.
- 13 На 20 юни 2016 г. жалбоподателят по дело T-94/16 уведомява Общия съд, че не се противопоставя на съединяването на дела T-639/15—T-666/15 и T-94/16.

- 14 С определения от 24 май и от 20 юли 2016 г. председателят на четвърти състав на Общия съд съединява за целите на писмената фаза на производството дела T-639/15—T-666/15 и T-94/16 и уважава исканията за поверително третиране, подадени от жалбоподателите по дела T-643/15, T-644/15, T-647/15, T-657/15—T-659/15 и T-94/16.
- 15 Поради промяна в съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в пети състав, на който впоследствие е разпределено и настоящото дело.
- 16 По предложение на съдията докладчик Общият съд (пети разширен състав) решава да открие устната фаза на производството по настоящите дела и да ги съедини за целите на посочената фаза.
- 17 Устните състезания са проведени и отговорите на страните на поставените от Общия съд устни въпроси са изслушани в съдебното заседание от 19 октомври 2017 г.
- 18 Жалбоподателите искат от Общия съд:
 - да отмени обжалваните решения,
 - да осъди Парламента да заплати съдебните разноски.
- 19 Парламентът иска от Общия съд:
 - да отхвърли жалбите като неоснователни,
 - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

- 20 В приложение на член 68 от Процедурния правилник на Общия съд настоящите дела са съединени за целите на съдебния акт, с който се слага край на производството.
- 21 В подкрепа на жалбите си жалбоподателите изтъкват пет основания.
- 22 Първите две основания са изведени от нарушения на разпоредбите на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 във връзка с член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, тъй като поисканите документи не съдържат лични данни и при всички случаи е доказана необходимостта от предаването им, както и липсата на опасност да бъдат засегнати законните интереси на съответните лица.
- 23 Третото основание е изведено от нарушение на общото задължение за конкретна и индивидуална проверка на всеки един от поисканите документи, произтичащо от разпоредите на членове 2 и 4 във връзка с член 6, параграф 3 от Регламент № 1049/2001, както и от незаконосъобразността на отказа за предоставяне на достъп поради прекомерна административна тежест.
- 24 Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001, тъй като е бил отказан дори частичен достъп до поисканите документи.
- 25 Петото и последно основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, предвидено в член 7, параграф 1 и член 8, параграф 1 от Регламент № 1049/2001.

- 26 Във връзка с това следва да се припомни, че както е видно от член 1 от Регламент № 1049/2001, разглеждан по-специално в светлината на съображение 4 от същия регламент, той си поставя за цел да придаде възможно най-широко действие на правото на публичен достъп до държаните от институциите документи (решение от 1 февруари 2007 г., Sison/Съвет, С-266/05 Р, ЕУ:С:2007:75, т. 61) и че съгласно съображение 11 от Регламент № 1049/2001 „[п]о принцип до всички документи на институциите следва да бъде осигурен публичен достъп“.
- 27 Така установеното в Регламент № 1049/2001 право на публичен достъп се отнася единствено до документи на институциите, с които те действително разполагат, тъй като това право не може да обхваща документи, които не са притежание на институциите или които не съществуват (вж. в този смисъл решение от 2 октомври 2014 г., Strack/Комисия, С-127/13 Р, ЕУ:С:2014:2250, т. 38 и 46).
- 28 В случая сред поисканите от жалбоподателите документи има не само документи, отнасящи се до дневните надбавки, надбавките за пътни разходи и надбавките за парламентарните сътрудници на членовете на Парламента, но и документи, в които се уточнява по какъв начин и кога членовете на Парламента от всяка държава членка са изразходвали през различни периоди от време надбавките си за общи разходи, както и копия от справките за движението по банковите сметки на членовете на Парламента, които се отнасят по-специално до използването на надбавките за общи разходи.
- 29 По отношение обаче на документите, в които се уточнява по какъв начин и кога членовете на Парламента от всяка държава членка са изразходвали през различни периоди от време надбавките си за общи разходи, е безспорно, че в приложение на членове 25 и 26 от Решението на Бюрото на Европейския парламент от 19 май 2008 година и от 9 юли 2008 година за установяване на мерки по прилагане на устава на членовете на Европейския парламент (ОВ С 159, 2009 г., стр. 1) членовете на Парламента въз основа на еднократно заявление, подадено в началото на мандата им, ежемесечно получават надбавка с фиксирана сума, чийто размер впрочем е публично известен.
- 30 От това следва, че с оглед на фиксирания размер на надбавките за общи разходи Парламентът не разполага с никакви документи, в които да се уточнява във връзка с какво и кога са използвани посочените надбавки от неговите членове.
- 31 Следователно правилно в обжалваните решения и с оглед на член 25 от Решението на Бюрото на Европейския парламент, посочено в точка 28 по-горе, Парламентът е отбелязал, че не разполага с данни относно действително направените разходи от членовете на Парламента в рамките на надбавките за общи разходи и че поради това не е в състояние да оповести поисканите на това основание документи.
- 32 Относно справките за движението по банковите сметки на членовете на Парламента, които се отнасят по-специално до използването на надбавките за общи разходи, Парламентът посочва в обжалваните решения, че не е разполагал с тези документи.
- 33 Съгласно презумпцията за законосъобразност, която важи за актовете на Европейския съюз, несъществуването на документ, достъпът до който е поискан, се предполага, когато съответната институция е изразила твърдение в този смисъл. Става въпрос обаче за оборима презумпция, която заявителят на достъп може да оспори с всички средства въз основа на относими и непротиворечиви улики (вж. по аналогия решение от 25 юни 2002 г., British American Tobacco (Investments)/Комисия, Т-311/00, ЕУ:Т:2002:167, т. 35).
- 34 В случая обаче жалбоподателите не са посочили данни, които да са от естество да поставят под съмнение несъществуването на разглежданите документи. Всъщност жалбоподателите само са заявили, че не вярват, че Парламентът не разполага с такива документи, тъй като последният е

декларирал, че разполага с достатъчно механизми за контрол във връзка с използването на надбавките, предоставяни на неговите членове. Посоченото деклариране обаче не сочи по никакъв начин, че Парламентът притежава справките за движението по банковите сметки на членовете на Парламента, които се отнасят по-специално до използването на надбавки за общи разходи.

- 35 Следователно правилно Парламентът в обжалваните решения е отхвърлил заявленията на жалбоподателите за документи, отнасящи се до направените разходи в рамките на надбавките за общи разходи и справките за движението по банковите сметки на членовете на Парламента, които се отнасят по-специално до използването на посочените надбавки.
- 36 Доводите на жалбоподателите не могат да поставят под съмнение този извод.
- 37 Всъщност налага се изводът, че в писмените си становища жалбоподателите се ограничават само до това да заявят, че членовете на Парламента безспорно получават надбавка за общи разходи, предназначена да покрие разходите за наемане на офис в съответния район на избрания представител, както и разходите за телефон, компютърно оборудване и ежедневно потребление, което не се оспорва.
- 38 Безспорно тези разходи се възстановяват с фиксирана сума, а не срещу представянето на оправдателни документи за тях, което не може да бъде поставено под въпрос от съмненията на жалбоподателите относно факта, че Парламентът не разполага с поисканите на това основание документи, доколкото последните дори не са се опитали да се позоват на правило, което да предвижда обратното.
- 39 Налага се констатацията, че с доводите си жалбоподателите не целят толкова да оспорят законосъобразността на обжалваните решения, колкото по-същество да покажат недостатъците и неефективността на съществуващите механизми за контрол, което Общия съд не следва да преценява в рамките на настоящото производство по обжалване.
- 40 Ето защо следва да бъдат отхвърлени всички основания по жалбите като безпредметни в частта, в която се отнасят до документите, свързани с направените разходи в рамките на надбавките за общи разходи и справките за движението по банковите сметки на членовете на Парламента, които се отнасят по-специално до използването на посочените надбавки, а проверката на Общия съд следва да се ограничи до основанията в жалбите, които се отнасят само до заявленията за достъп на жалбоподателите във връзка с дневните надбавки, надбавките за пътни разноски и надбавките за парламентарни сътрудници.

По първото основание, изведено от нарушение на разпоредбите на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 във връзка с член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, доколкото последната разпоредба не е приложима към настоящия случай

- 41 С първото основание по жалбите жалбоподателите изтъкват нарушение на разпоредбите на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 във връзка с член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, като освен това те оспорват по същество и тяхната законосъобразност. Така това основание съдържа две части.
- 42 В рамките на първата част жалбоподателите твърдят, че обжалваните решения са незаконосъобразни, доколкото по-същество Регламент № 45/2001 е неприложим в настоящия случай, като разглежданите данни не попадат в обхвата на частната дейност на членовете на Парламента, а са част от обществената им дейност, тъй като поисканите документи се отнасят до упражняването на служебните им задължения като избрани лица.

- 43 С други думи, жалбоподателите поддържат, че оповестяването на поисканите документи няма да засегне частния живот и личната неприкосновеност по смисъла на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001, тъй като, дори да се предположи, че в тях се съдържат лични данни, те не се отнасят до частния живот на членовете на Парламента.
- 44 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 институциите отказват достъпа до документ в случаите, когато оповестяването му би засегнало защитата на частния живот и личната неприкосновеност на физическо лице, като тази разпоредба трябва да се прилага в съответствие със законодателството на Съюза относно защитата на личните данни.
- 45 От това законодателство, и по-специално от член 2, буква а) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10), както и от член 2, буква а) от Регламент № 45/2001, следва, че изразът „лични данни“ означава всяка информация, свързана с физическо лице с установена или подлежаща на установяване самоличност.
- 46 В настоящия случай обаче трябва да се отбележи, че всички поискани документи съдържат информация за физически лица с установена самоличност.
- 47 Същото се отнася и за документите, с които Парламентът разполага във връзка с надбавките за пътни разноски и дневните надбавки, при които неизбежно се установява самоличността на всеки един от съответните членове на Парламента, макар и само във връзка с плащането на тези надбавки.
- 48 Същото важи и за документите, с които Парламентът разполага във връзка с разноските за парламентарни сътрудници, при които неизбежно се установява самоличността на всеки един от съответните членове на Парламента и на лицата, които съответно ползват тези надбавки, макар и само във връзка с плащането на тези надбавки.
- 49 Доводите на жалбоподателите не могат да поставят под съмнение този извод.
- 50 Най-напред, изискваното от жалбоподателите разграничение на разглежданите данни в зависимост от това дали попадат в сферата на личната, или на обществената дейност, очевидно е свързано с объркване между това, което е свързано с личните данни, и това, което е свързано с частния живот, докато понятията „лични данни“ по смисъла на член 2, буква а) от Регламент № 45/2001 и данни, свързани с частния живот, не се сливат (решение от 16 юли 2015 г., ClientEarth и PAN Europe/EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, т. 32).
- 51 На следващо място, въпросът дали съществува опасност от засягане на законните интереси на членовете на Парламента, също не би могъл да повлияе върху квалификацията на разглежданите лични данни, като този въпрос се отнася до анализа на второто основание по жалбите във връзка с неговата втора част и ще бъде разгледан в точка 96 по-долу.
- 52 Накрая, фактът, че данните относно разглежданите лица са тясно свързани с публични данни за тези лица, по-специално доколкото те са посочени на интернет сайта на Парламента, що се отнася по-конкретно до имената на членовете на Парламента, по никакъв начин не означава, че тези данни са загубили естеството си на лични данни по смисъла на член 2, буква а) от Регламент № 45/2001 (вж. в този смисъл решение от 16 юли 2015 г., ClientEarth и PAN Europe/EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, т. 31).

- 53 С други думи, квалификацията на разглежданите данни като лични данни не може да се изключи единствено поради факта че тези данни са свързани с други данни, които са публични, и това независимо от въпроса дали оповестяването на тези данни би засегнало законните интереси на съответните лица.
- 54 В рамките на втората част от първото основание жалбоподателите по същество изтъкват незаконосъобразността на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 с оглед на член 7, буква е) от Директива 95/46.
- 55 Според жалбоподателите изискването предварително да се докаже необходимостта от предаване на поисканите данни в приложение на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, независимо от законния интерес на съответното лице, би довело до засилване на защитата на личните данни в противоречие с член 7, буква е) от Директива 95/46.
- 56 Без да е необходимо да се преценява оспорваната от Парламента допустимост, доводите на жалбоподателите може само да бъдат отхвърлени.
- 57 Всъщност законосъобразността на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 не следва да се преценява с оглед на член 7, буква е) от Директива 95/46, тъй като тези два текста, и двата от вторичното право, имат различно приложно поле и в нито един от тях не е предвидено предимство на единия спрямо другия.
- 58 Следователно законосъобразността на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 може да се оспорва само с оглед на разпоредба от първичното право.
- 59 Следва обаче да се отбележи, че в писмените си становища жалбоподателите по никакъв начин не са посочили такава разпоредба.
- 60 При всички случаи защитата на личните данни, гарантирана с член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, и тази, гарантирана с член 7, буква е) от Директива 95/46, относно съответното им приложно поле, има сходен обхват.
- 61 Следователно първото основание по жалбите трябва да бъде отхвърлено.

По второто основание, изведено от нарушение на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 във връзка с член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, в частта, в която се отнася до необходимостта от предаване на лични данни

- 62 С второто основание по жалбите жалбоподателите изтъкват нарушение на разпоредбите на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 във връзка с член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, в частта, в която Парламентът е отхвърлил заявленията за достъп до поисканите документи, въпреки че условията за оповестяването им са били изпълнени.
- 63 В самото начало следва да се припомни, че съгласно член 15, параграф 3 ДФЕС всеки гражданин на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице, което пребивава или има седалище в държава членка, има право на достъп до документите на институциите на Съюза при спазване на принципите и условията, определени в съответствие с процедурата, посочена в член 294 ДФЕС (вж. решение от 27 февруари 2014 г., Комисия/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, т. 61 и цитираната съдебна практика).
- 64 Съгласно съображение 1 от Регламент № 1049/2001 последният се вписва в желанието, изразено в установения с Договора от Амстердам член 1, втора алинея ДЕС, за отбелязване на нов етап в процеса на създаване на все по-тесен съюз между народите в Европа, в който решенията се

вземат при възможно най-голямо зачитане на принципа на откритост и колкото е възможно най-близо до гражданите. Както се напомня в съображение 2 от Регламент № 1049/2001, правото на публичен достъп до документите на институциите е свързано с демократичния характер на последните (вж. решение от 15 юли 2015 г., *Dennekamp/Парламент*, T-115/13, EU:T:2015:497, т. 35 и цитираната съдебна практика).

- 65 Следва да се припомни и че разпоредбата на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 е неделима, което изисква евентуалното засягане на частния живот и на личната неприкосновеност да се разглежда и преценява винаги в съответствие със законодателството на Съюза относно защитата на личните данни, и по-специално с Регламент № 45/2001. Така, посочената разпоредба установява специфичен засилен режим на защита на лице, чиито лични данни евентуално биха могли да бъдат предоставени на обществеността (решение от 29 юни 2010 г., *Комисия/Bavarian Lager*, C-28/08 P, EU:C:2010:378, т. 59 и 60).
- 66 От това следва, че разпоредбите на Регламент № 45/2001 се прилагат изцяло в случай на заявление на основание Регламент № 1049/2001, насочено към получаване на достъп до документи, които съдържат лични данни (решение от 29 юни 2010 г., *Комисия/Bavarian Lager*, C-28/08 P, EU:C:2010:378, т. 63).
- 67 В случая от анализа на първото основание по жалбите следва, че всички поискани документи съдържат лични данни, така че разпоредбите на Регламент № 45/2001 се прилагат изцяло към настоящия случай.
- 68 Както обаче вече е било постановено, дерогациите от защитата на личните данни трябва да бъдат тълкувани ограничително (вж. по аналогия решение от 9 ноември 2010 г., *Volker und Markus Schecke и Eifert*, C-92/09 и C-93/09, EU:C:2010:662, т. 77).
- 69 Също така в контекста на решения, с които дадена институция отхвърля заявление за достъп до съдържаща лични данни информация с мотива, че тя попада в обхвата на изключението, предвидено в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001, изведено от защитата на частния живот и личната неприкосновеност, съгласно член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 тези данни могат да бъдат предадени само ако получателят удостовери необходимостта от предаване им и ако няма основания да се предполага, че биха могли да бъдат засегнати законните интереси на съответното лице, които институциите, до които е подадено заявление за достъп до документи, съдържащи лични данни, са длъжни да спазват (вж. в този смисъл решение от 29 юни 2010 г., *Комисия/Bavarian Lager*, C-28/08 P, EU:C:2010:378, т. 63).
- 70 Така от самия текст на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 следва, че той подчинява предаването на лични данни на наличието на две кумулативно дадени условия (решение от 16 юли 2015 г., *ClientEarth и PAN Europe/EFSA*, C-615/13 P, EU:C:2015:489, т. 46).
- 71 В този смисъл лицето, което иска подобно предаване, трябва най-напред да докаже необходимостта му. Ако представи доказателства за това, съответната институция трябва да провери дали няма основания да се предполага, че с въпросното предаване би могло да се засегнат законните интереси на съответното лице (вж. решение от 16 юли 2015 г., *ClientEarth и PAN Europe/EFSA*, C-615/13 P, EU:C:2015:489, т. 47 и цитираната съдебна практика).
- 72 Така член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 изисква сезираната институция на първо време да прецени необходимия и следователно пропорционален характер на предаването на лични данни с оглед на преследваната от заявителя цел, като спазването на условието за необходимост по член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, което следва да се тълкува ограничително, предполага заявителят да докаже, че сред възможните останали мерки предаването на лични данни е най-подходящата мярка за постигане на преследваната от заявителя цел и че тя е също така

пропорционална, което задължава в това отношение заявителя да изложи правомерни и изрични мотиви (решение от 15 юли 2015 г., Dennekamp/Парламент, T-115/13, EU:T:2015:497, т. 54 и 59).

- 73 В случая, за да докажат необходимостта от предаване на разглежданите данни, жалбоподателите безспорно се позовават в заявленията си за достъп до документите на различни цели, а именно по същество, от една страна, да се позволи на обществеността да провери доколко уместни са направените от членовете на Парламента разходи при изпълнение на мандата им, и от друга страна, да се гарантира правото на обществеността на информация и на прозрачност.
- 74 В това отношение най-напред следва да се приеме, че поради изключително широката им и обща формулировка тези цели сами по себе си не биха могли да установят необходимостта от предаване на разглежданите лични данни.
- 75 Всъщност Парламентът не може да бъде упрекван, че не е извел от тези цели, изразени със също толкова широки и общи съображения, имплицитното доказване на необходимостта от предаване на тези лични данни (вж. в този смисъл решения от 23 ноември 2011 г., Dennekamp/Парламент, T-82/09, непубликувано, EU:T:2011:688, т. 34 и от 21 септември 2016 г., Secolux/Парламент, T-363/14, EU:T:2016:521, т. 70 и цитираната съдебна практика).
- 76 Извод в обратния смисъл по принцип би наложил задължение на институцията да изведе от общи съображения, свързани с обществен интерес за оповестяване на лични данни, имплицитното доказване на необходимостта от предаването на тези данни (вж. в този смисъл решение от 23 ноември 2011 г., Dennekamp/Парламент, T-82/09, непубликувано, EU:T:2011:688, т. 35).
- 77 На първо място, що се отнася до първата посочена от жалбоподателите цел, последните не доказват по какъв начин предаването на разглежданите лични данни е необходимо, за да се гарантира достатъчен контрол на направените от членовете на Парламента разходи при изпълнение на мандата им, по-конкретно за да се компенсират предполагаемите недостатъци на съществуващите механизми за контрол във връзка с посочените разходи.
- 78 Поради това изтъкнатите от жалбоподателите доводи в подкрепа на необходимостта от посоченото предаване не са убедителни.
- 79 Най-напред, позоваването на журналистическите разследвания относно разходите на членове на Парламента в Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия са ирелевантни с оглед на целта на жалбоподателите да се гарантира обществен контрол на разходите на членовете на Парламента.
- 80 Освен това препращането към извършената от Общия съд в делото, по което е постановено решението от 7 юни 2011 г., Toland/Парламент (T-471/08, EU:T:2011:252), отмяна на решение на Парламента за отхвърляне на заявлението за достъп на журналист до доклад № 6/02 на службата за вътрешен одит на Парламента от 9 януари 2008 г. относно надбавките за парламентарни сътрудници не може да се приложи в настоящия случай.
- 81 Всъщност, от една страна, спорното заявление за достъп по делото, по което е постановено решението от 7 юни 2011 г., Toland/Парламент (T-471/08, EU:T:2011:252), се отнася до доклад за вътрешен одит на Парламента, а не до съвкупността от документи с подробна информация за ползваните от членовете на Парламента различни надбавки, които са им били предоставяни.
- 82 От друга страна, както следва от точки 42—85 от решението от 7 юни 2011 г., Toland/Парламент (T-471/08, EU:T:2011:252), мотивите за отхвърляне на разглежданото заявление за достъп не се основават на изключението, предвидено в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 за защитата на личните данни, а на изключенията, предвидени в член 4,

параграф 2, трето тире и в член 4, параграф 3 от посочения регламент съответно за защитата на целите на дейностите по инспектиране, разследване и одит и на процеса на вземане на решения на институцията. Следователно жалбоподателят не е бил длъжен, както в настоящия случай, да доказва необходимостта от достъп до поисканите документи с оглед на преследваните от него цели.

- 83 Във всеки случай, дори да се предположи, че с позоваването на делото, по което е постановено решението от 7 юни 2011 г., Toland/Парламент (T-471/08, EU:T:2011:252), жалбоподателите възнамеряват да покажат необходимостта да бъде предоставен достъп до поисканите документи, за да се гарантира достатъчен контрол на направените от членовете на Парламента разходи, като отмяната на решението на Парламента по това дело според тях е довело до подобряване на правилата за използване на надбавката за парламентарни сътрудници, този довод също така следва да бъде отхвърлен. Всъщност с оглед на различията между разглеждания по това дело доклад за одит и разглежданите в рамките на настоящото производство по обжалване документи само по себе си обстоятелството, дори да се предположи, че е доказано, че публикуването на посочения доклад е постигнало твърдения от жалбоподателите ефект, не би могло да докаже необходимостта от предаване на личните данни, съдържащи се в поисканите документи.
- 84 На следващо място, макар жалбоподателите в потвърдителните си заявления за достъп да се позовават на „многобройни потвърдени или предполагаеми случаи на измама, извършени от членове на Парламента през изминалите години“, това позоваване, което е с изключително абстрактен и общ характер, не може да обоснове необходимостта от предаване на личните данни на членовете на Парламента, посочени във всяко едно от заявленията на жалбоподателите, и в още по-малка степен — пропорционалния му характер.
- 85 Във всеки случай следва да се отбележи, че жалбоподателите са се ограничили до посочването на пример за един български член на Парламента.
- 86 Този пример обаче сам по себе си не е достатъчен, за да обоснове предаването на личните данни на всички членове на Парламента.
- 87 Накрая, въпреки че жалбоподателите безспорно се позовават в жалбата си на подозрения за фиктивни работни места, свързани с членове на Парламента, следва да се отбележи, че тези твърдения не са изложени пред Парламента в рамките на потвърдителните им заявления за достъп.
- 88 Следва обаче да се приеме, че лицето, което иска предаване на лични данни, трябва да докаже необходимостта от предаването им. Ако представи доказателства за това, съответната институция трябва да провери дали няма основания да се предполага, че с въпросното предаване би могло да се засегнат законните интереси на съответното лице. В това отношение следва да се констатира, че преди приемането на обжалваните решения жалбоподателите не са изложили никакви доводи относно подозренията за фиктивни работни места, свързани с членове на Парламента (вж. в този смисъл решение от 21 септември 2016 г., Secolux/Комисия, T-363/14, EU:T:2016:521, т. 36 и 37).
- 89 Следователно доводите във връзка с подозренията за фиктивни работни места, свързани с членове на Парламента, не следва да бъдат взети предвид при обосноваване на предаването на личните данни за тези членове.

- 90 На второ място, що се отнася до втората преследвана от жалбоподателите цел, намерението да се започне обществено обсъждане, не е достатъчно, за да се докаже необходимостта от предаване на личните данни, доколкото този довод се отнася единствено до целта на заявлението за достъп до документите (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2015 г., *Dennekamp/Парламент*, T-115/13, EU:T:2015:497, т. 84).
- 91 В никакъв случай не би могло да се признае, че целта за прозрачност автоматично има превес над правото на защита на личните данни (вж. в този смисъл решение от 9 ноември 2010 г., *Volker und Markus Schecke и Eifert*, C-92/09 и C-93/09, EU:C:2010:662, т. 85).
- 92 На трето и последно място, следва да се отбележи, че макар, както твърдят жалбоподателите, от решението от 15 юли 2015 г., *Dennekamp/Парламент* (T-115/13, EU:T:2015:497) да е видно, че е възможно необходимостта от предаването на лични данни да се основава на обща цел, каквото е правото на обществеността да бъде информирана за поведението на членовете на Парламента при осъществяване на техните функции, от точка 81 от посоченото решение е видно, че единствено доказването от страна на жалбоподателите на подходящия и пропорционален характер на целите, преследвани със заявлението за оповестяване на лични данни, би позволило на Общия съд да провери тяхната необходимост по смисъла на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001.
- 93 Нито обаче в първоначалните си заявления, нито в потвърдителните си заявления за достъп жалбоподателите са изложили правомерни и изрични мотиви, за да докажат, че сред възможните останали мерки, като използването на данни и на публично достъпни документи, разглежданото прехвърляне на лични данни представлява най-подходящата мярка за постигане на преследваната от тях цел и че тя е пропорционална на тази цел.
- 94 Позоваването в потвърдителните заявления за достъп на решението от 16 юли 2015 г., *ClientEarth и Pan Europe/EFSA* (C-615/13 P, EU:C:2015:489) също не може да бъде прието, доколкото за разлика от настоящото дело Съдът е посочил в точка 65 от това решение, че доказателството за необходимостта от оповестяване на лични данни е било представено посредством конкретни елементи, каквито по-специално са поддържаните връзки от по-голямата част от експертите, членове на работна група на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ), с групи за натиск.
- 95 Във всеки случай отново се налага констатацията, че с доводите си жалбоподателите не целят толкова отново да оспорят законосъобразността на обжалваните решения, колкото по-същество да покажат недостатъците и неефективността на съществуващите механизми за контрол, което Общият съд не следва да преценява в рамките на настоящите производства по обжалване.
- 96 Ето защо следва да се приеме, че жалбоподателите не са доказали необходимостта от предаването на поисканите документи.
- 97 Тъй като предвидените в член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 условия са кумулативни (решение от 16 юли 2015 г., *ClientEarth и PAN Europe/EFSA*, C-615/13 P, EU:C:2015:489, т. 46), не следва да се проверява дали съществува основание да се предполага, че предаването на поисканите документи би могло да засегне законните интереси на съответните лица.
- 98 Следователно второто основание по жалбите трябва да бъде отхвърлено.

По третото основание, изведено от нарушение на общото задължение, произтичащо от разпоредбите на членове 2 и 4 във връзка с член 6, параграф 3 от Регламент № 1049/2001, за конкретна и индивидуална проверка на всеки един от поисканите документи и на незаконосъобразността на отказа за предоставяне на достъп поради прекомерна административна тежест

- 99 Третото основание по жалбите на жалбоподателите се състои от две части, които следва да се разгледат отделно.

По първата част от третото основание

- 100 С първата част от третото основание по жалбите жалбоподателите изтъкват нарушение на общото задължение, произтичащо от разпоредбите на членове 2 и 4 във връзка с член 6, параграф 3 от Регламент № 1049/2001, за конкретна и индивидуална проверка на всеки един от поисканите документи.
- 101 В този смисъл жалбоподателите твърдят, че въпреки че не може да се изключи възможността за извършване на индивидуална проверка на всеки един документ, в случая такава възможност не може да се предвиди, тъй като поисканите документи очевидно не принадлежат към една и съща категория документи поради явно разнообразното им съдържание.
- 102 В това отношение следва да се припомни, че съгласно установената съдебна практика, за да се обоснове отказът да се предостави достъп до документ, чието оповестяване е поискано, по принцип не е достатъчно документът да е свързан с някоя от дейностите, посочени в член 4 от Регламент № 1049/2001 (вж. в този смисъл решения от 1 юли 2008 г., *Suède и Turco/Съвет*, С-39/05 Р и С-52/05 Р, ЕУ:С:2008:374, т. 49 и от 21 юли 2011 г., *Швеция/MyTravel и Комисия*, С-506/08 Р, ЕУ:С:2011:496, т. 76).
- 103 Всъщност съгласно постоянната съдебна практика необходимата за обработване на заявление за достъп до документи проверка трябва да има конкретен характер. Освен това, от една страна, единствено обстоятелството, че документ засяга интерес, защитен с изключение, не може да е достатъчно, за да обоснове прилагането на последното. От друга страна, опасността от засягане на защитен интерес трябва да е разумно предвидима, а не просто хипотетична. Следователно преценката, към която трябва да пристъпи институцията, за да приложи дадено изключение, трябва да се извърши конкретно и да съдържа мотиви за решението (вж. решение от 13 април 2005 г., *Verein für Konsumenteninformation/Комисия*, Т-2/03, ЕУ:Т:2005:125, т. 69 и цитираната съдебна практика).
- 104 Освен това тази конкретна проверка трябва да бъде направена за всеки посочен в заявлението документ. Всъщност от Регламент № 1049/2001 следва, че всички изключения, посочени в член 4 от него, трябва да се прилагат към един документ (решение от 13 април 2005 г., *Verein für Konsumenteninformation/Комисия*, Т-2/03, ЕУ:Т:2005:125, т. 70).
- 105 Това не променя факта, че Съдът е приел, че за да обяснят по какъв начин достъпът до поисканите документи би могъл да засегне интереса, защитен с някое от изключенията по член 4 от Регламент № 1049/2001, институциите може да се основават на общи презумпции, които се прилагат за определени категории документи, тъй като сходни съображения от общ характер могат да намерят приложение относно искания за оповестяване, които се отнасят за документи от едно и също естество (вж. в този смисъл решения от 1 юли 2008 г., *Швеция и Turco/Съвет*, С-39/05 Р и С-52/05 Р, ЕУ:С:2008:374, т. 50, от 29 юни 2010 г., *Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau*, С-139/07 Р, ЕУ:С:2010:376, т. 54 и от 27 февруари 2014 г., *Комисия/EnBW*, С-365/12 Р, ЕУ:С:2014:112, т. 65).

- 106 В случая Парламентът е приел в обжалваните решения, че всички поискани документи, като фактури от хотели, билети за превоз, трудови договори или фишове за заплати, попадат в едни и същи категории. Жалбоподателите поддържат, че разнообразието на документите изключва възможността те да бъдат от една и съща категория.
- 107 За да се отхвърли този довод, от една страна, е достатъчно да се отбележи, че той се основава на погрешна предпоставка, тъй като в обжалваните решения Парламентът не е приел, че всички документи попадат в една-единствена категория, а че са от различни категории.
- 108 Така например за целите на прилагането на изключението, предвидено в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001, Парламентът е приел, че всички билети за превоз попадат в категорията на билетите за превоз, че всички фактури от хотели попадат в категорията на фактурите от хотели, че всички трудови договори попадат в категорията на трудовите договори или също така че всички фишове за заплати попадат в категорията на фишовете за заплати.
- 109 Следователно Парламентът не се е ограничил да извърши конкретна и индивидуална проверка на всеки един от поисканите документи с оглед само на една категория, а с оглед на различните категории от документи, които е определил.
- 110 От друга страна, следва да се припомни, че документите, попадащи в тези различни категории, съдържат лични данни, макар и само името на съответните членове на Парламента във всеки един от разглежданите документи.
- 111 Доколкото заявленията на жалбоподателите се отнасят до всички документи, позволяващи да се определи по какъв начин и кога членовете на Парламента, посочени във всяко едно от тези заявления, са изразходвали различните изброени в тях надбавки, тези заявления неизбежно водят до това, че поисканите документи съдържат елементи, които позволяват да бъде идентифициран поименно всеки едни от тези членове.
- 112 Същото се отнася и за дневните надбавки, надбавките за пътни разноски и надбавките за парламентарни сътрудници макар и единствено във връзка с изплащането им на съответните лица.
- 113 Ето защо Парламентът не може да бъде упрекнат, че не е извършил конкретна и индивидуална проверка на всеки един от поисканите документи с оглед на изключението, предвидено в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001.
- 114 Следователно първата част от третото основание по жалбите трябва да бъде отхвърлена.

По втората част от третото основание

- 115 С втората част от третото основание по жалбите жалбоподателите изтъкват незаконосъобразността на отказа за предоставяне на достъп до поисканите документи поради прекомерна административна тежест.
- 116 В това отношение най-напред следва да се отбележи, че в обжалваните решения Парламентът е отхвърлил потвърдителните заявления за достъп, доколкото, от една страна и с основание, както следва от разглеждането на първото и второто основание по жалбите, във всички тези документи се съдържат лични данни, чиято необходимост от предаване жалбоподателите не са доказали, и от друга страна, цялостното оповестяване на поисканите документи във връзка с всички заявления води до прекомерна административна тежест.

- 117 Следователно се налага констатацията, че за поисканите документи, които Парламентът притежава, отказът да се предостави достъп, е обоснован на базата на две самостоятелни и алтернативни основания, като едното от тези съображения, с оглед на другото, неизбежно е излишно.
- 118 Следователно, тъй като Общият съд отхвърля първото и второто основание по жалбите, с които се оспорва законосъобразността на първия мотив на решението на Парламента, следва единствено да се отхвърли като неотнормима втората част на третото основание по жалбите относно втория от посочените мотиви, който неизбежно е излишен, като се има предвид първият.
- 119 По същите съображения Парламентът не може да бъде основателно упрекнат, че не се е съгласувал неофициално със заявителите за намиране на справедливо решение в приложение на член 6, параграф 3 от Регламент № 1049/2001. Всъщност на тези разпоредби не може да се прави позоваване, тъй като в случая Парламентът правилно констатира, че поисканите документи попадат в обхвата на изключението, предвидено в член 4, параграф 1, буква б) от посочения регламент, както следва и от разглеждането на първото и второто основание.
- 120 Ето защо втората част от третото основание по жалбите трябва също да се отхвърли като неотнормимо, а следователно и цялото трето основание по жалбите.

По четвъртото основание, изведено от нарушение на член 4, параграф 6, буква б) от Регламент № 1049/2001

- 121 С четвъртото основание по жалбите жалбоподателите изтъкват нарушение на член 4, параграф 6, буква б) от Регламент № 1049/2001, тъй като е бил отказан дори частичен достъп до поисканите документи.
- 122 Жалбоподателите твърдят, че Парламентът не е извършил конкретна и индивидуална преценка на съдържането на поисканите документи, въпреки че той е трябвало поне да оповести поисканите документи, които не попадат в обхвата на изключението, и че оповестяването на посочените документи, дори и частично, би постигнало целта, преследвана с техните заявления за достъп.
- 123 В това отношение следва да се отбележи, че в обжалваните решения Парламентът е приел, че заличаването на всички лични данни в поисканите документи не би позволило да се постигнат преследваните цели в рамките на заявленията за достъп и би довело до прекомерна административна тежест.
- 124 Доводите на жалбоподателите не биха могли да засегнат на това основание законосъобразността на обжалваните решения.
- 125 Всъщност и както следва от анализа на основанията по жалбите и по потвърдителните заявления на жалбоподателите, последните искат да им бъде предоставен достъп до документи, свързани с личните разходи на членовете на Парламента, посочени във всяко едно от техните заявления, за да могат да проверят доколко уместни са тези разходи по отношение на всеки един от тях.
- 126 Очевидно е обаче, че оповестяването на версия на поисканите документи със заличаване на всички лични данни, включително по-специално тези относно името на съответните членове на Парламента, би лишило, с оглед на посочените цели, от полезно действие достъпа до тези

документи, доколкото такъв достъп не би позволил на жалбоподателите да извършат индивидуално проследяване на разходите на членовете на Парламента предвид невъзможността да свържат поисканите документи със съответните лица.

- 127 Във всеки случай няма сериозно основание да бъде оспорвано, че заличаването на всички лични данни в поисканите документи би довело до прекомерна административна тежест с оглед на обема на тези документи (вж. решение от 2 октомври 2014 г., Strack/Комисия, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, т. 36 и 37).
- 128 Всъщност следва да се отбележи, че в обжалваните решения Парламентът е изчислил броя на счетоводните и финансовите документи във връзка с възстановяването на пътните разноски и дневните надбавки на членовете на Парламента на повече от 220 000 на година, като тези документи се съхраняват от Парламента единствено за административни и финансови цели, като някои от тях са единствено на хартиен носител, което жалбоподателите не оспорват в писмените си становища.
- 129 В съдебно заседание Парламентът съобщава, без този въпрос да се оспорва от жалбоподателите, че става дума за средно 5500 страници на член от Парламента през съответните периоди, или 33 000 страници за шестимата кипърски депутати, повече от 500 000 страници за 96-те германски депутати и повече от четвърт милион документи по всички заявления.
- 130 Тъй като изцяло поисканите документи очевидно са много обемни, това представлява и обстоятелство, обосноваващо отказа за частичен достъп до посочените документи.
- 131 Следователно четвъртото основание по жалбите трябва да бъде отхвърлено.

По петото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, предвидено в член 7, параграф 1 и в член 8, параграф 1 от Регламент № 1049/2001

- 132 С петото основание по жалбите жалбоподателите изтъкват нарушение на задължението за мотивиране, предвидено в член 7, параграф 1 и в член 8, параграф 1 от Регламент № 1049/2001, тъй като Парламентът не е разгледал всичките им доводи.
- 133 Във връзка с това следва да се отбележи, че в рамките на петото им основание жалбоподателите упрекуват Парламента изключително в това, че в обжалваните решения не е отговорил на всички доводи, които са изтъкнали в рамките на потвърдителни си заявления за достъп.
- 134 От съдебната практика обаче следва, че задължението за мотивиране не налага на съответната институция задължение да отговаря на всеки един от доводите, изложени по време на процедурата, предхождаща приемането на обжалваното окончателно решение (вж. в този смисъл решения от 14 юли 1972 г., Cassella/Комисия, 55/69, EU:C:1972:76, т. 22 и от 24 януари 1992 г., La Cinq/Комисия, T-44/90, EU:T:1992:5, т. 41).
- 135 Следователно доводите на жалбоподателите не могат да бъдат уважени.
- 136 При всички положения от постоянната съдебна практика също така следва, че изискването за мотивиране трябва да е съобразено с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излага съображенията на институцията, която го издава, така че да даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол (решения от 2 април 1998 г., Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, т. 63 и от 1 февруари 2007 г., Sison/Съвет, C-266/05 P, EU:C:2007:75, т. 80).

- 137 В случая обаче мотивите на обжалваните решения позволяват на жалбоподателите да се запознаят с основанията за тези решения, а на Общия съд — да упражни контрола си, както следва от разглеждането на първото, второто, третото и четвъртото основание.
- 138 Следователно петото основание по жалбите трябва да бъде отхвърлено, а следователно и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 139 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 140 След като жалбоподателите са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски в съответствие с исканията на Парламента.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети разширен състав)

реши:

- 1) Съединява дела Т-639/15—Т-666/15 и Т-94/16 за целите на настоящото решение.
- 2) Отхвърля жалбите.
- 3) Осъжда г-жа Maria Psara, г-жа Tina Kristan, г-жа Tanja Malle, г-н Wojciech Cieśla, г-н Staffan Dahllof, г-жа Delphine Reuter, České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s., г-н Harry Karanikas, г-жа Crina Boros, Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica, г-н Balazs Toth, г-жа Minna Knus-Galán, г-н Атанас Чобанов, г-н Dirk Liedtke, г-н Nils Mulvad, г-н Hugo van der Parre, г-жа Guia Baggi, г-н Marcos García Rey, г-н Mark Lee Hunter, г-н Kristof Clerix, г-н Rui Araujo, г-жа Anuška Delić, г-н Jacob Borg, г-жа Matilda Bačelić и г-н Gavin Sheridan да заплатят съдебните разноски.

Gratsias

Labucka

Dittrich

Ulloa Rubio

Xuereb

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 септември 2018 година.

Подписи